

תסרוקת שיער
תסרוקת בסיגנון המחז' מר שיער. את כל שלוש התסרוקות של דייב כאן מדגימה הדוגמנית קארן דונסקי.

תסרוקת קוראג'
הקו הישר והחלק הוא שהיורה הראה לדייב, כשיצר את קוראג', דבר שיגביר שימוש בפאות.

תסרוקת סבתא
זוהי אחת התסרוקות שישלסו בתחילת שנות ה'70. אבירים שונים עתיקים, כמו המדליון, משלימים אותה.

(המשך מעמוד 35)

סיגנון שיער. משום כך נראה שהפאה הנוכ' ריח, אשר היתה עד כה חפץ מותרות, עשר ייה להפוך תוך זמן קצר לאביזר חיוני לכל אשה שאינה רוצה להלך עם ראש השייך לעבר.

מספר, הייתי צריך להתכונן להכנת תסרו' קות בסיגנון היסטורי, יחני-קלאסי ורומי. פגשתי את מי שהיה אלוף-העולם בתחרות תסרוקות בסיגנון זה, ספר יחני ידוע, ונסע' תי ללמוד אצלו ביחן.

„זוהי תסרוקת שאפילו בחוף-לארץ טרם יצאה לשוק. רואים אותה שם רק על רא' שיהן של דוגמניות.“
את האופנה מכתיבים בדרך כלל ספרי פא' ריס, רומא ולונדון. „אבל הם נותנים רק את השם לאופנה ואת הכיוון הכללי,“ אומר דייב, „לכל ספר יש אפשרויות להש' קיצ בתוך זה את האישיות שלו, ולעשות ואריאציות על הנושא כמיטב הדמיון שלו.“
דייב, יליד מרוקו, שהיה בעליו של סלון תסרוקות בבריסל, רכש את עיקר אמונת התסרוקות ביוון דהקא. „לפני הבחינות ש' היו לי לקבל דיפלומה של ספר-עילית,“ הוא

יאנים דהקא, לא של נשותיהם. כדי שיהיה לך מושג מה עומד להתחולל, לפני שאת מקצצת את שערך ומאבדת כל סיכוי להשתתף במירוץ השיער הארוך, הכין עבורך במיוחד, ספר האופנה התליאכבי דייב אברג'י, ערימה של 9 גולגולות, שעל כל אחת מהן מעורמת תסרוקת באופנת שנות ה'70.

אם את רוצה לחסוך לעצמך כאב ראש וכאב שיער מיותר, כדאי שתכונני כבר מעתה למהפכה העומדת להתרגש על ראשך. סבתא עשויה להיות הפעם לעזר רב. היא ודאי זוכרת את הסודות והפאטנטים ה' מיקצועיים של שנות ה'30. כחי עימה שיהח. ואם יש לה פאה, מוטב שתקחי כבר גם אותה.

אבל מסתבר שאופנת התסרוקות לא חז' רה כל כך רחוק אל ובכי ההיסטוריה. אופנת שנות ה'30 החוזרת על עצמה בשנות ה'70, תגרום בחדאי בעיות לא קטנות. היא תחייב שינויים קיצוניים באורך השיער ובצורת ה' טיפול בו. לא כל אחת יכולה להרשות ל' עצמה לקצץ את שערה או להחליקו באופנת זה פאג', או לתלתו בצורה שתתאים ל'

דייב, שהגיע לארץ מבליה רק לפני שנה וחצי, הצליח תוך זמן קצר לכבוש לעצמו שם כחלוץ אופנת התסרוקות בארץ. אומר דייב בן ה'29 על אופנת זה פאג':

דו"ח אישי כנה של צעירה על מסע הל.ס.ד. הראשון - והאחרון - שלה

„חיפשתי סכין כדי לחתוך את ידי!“

אחד, חשבתי לעצמי: „אני משוגעת. השתגע' תי.“ זאת היתה הרגשה נוראה. מפעם לפעם, במשך כל המסע, אירעו שניות, שדמו לברק מנצנץ, שבהן חזרתי לעולם המציאות. באותן שניות התחננתי בפני חברתי שתחלץ אותי ממערבולת-הס'י רוף הזו.

אבל כמובן שהיא לא יכלה לעשות מאומה. רק לאחר שמונה שעות התלו תופעות המ' סע להיעלם ממחיי ומנגד עיני. חלפו שמונה שעות נוספות עד שהרגשתי שהרהיטים, הקי' רות וכל סביבתי כבר יציבים לגמרי.

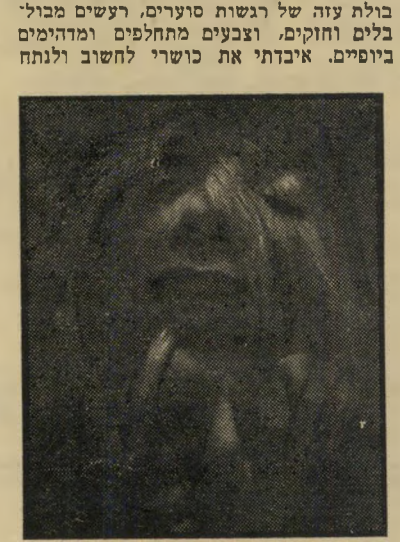
כשקמתי מהספה ברכיני לחדר-האמבטיה, הסתכלתי בראי, ראיתי שם אשה זקנה, החוויות כליכך ויעזעו אותי, שנראיתי מבו' גרת בעשרים שנה. רק כעבור שבוע סג' המתח מתורפני.

המראות לנגד עיני השתנו במהירות מסח' ררת, ער שלא יכולתי בכלל לעקוב אחריהם במוחי. אין לי מילים לתאר אותם. בימים הבאים, לאחר שהתפכחתי, הם הוכירו לי את הסצינה של הסיסה בעמק מתוך הסרט אודיטיאה בחלל שנת 2001.

הפצים הפכו להיות ענקיים, מתוך לכל פרופורציה. צבע כחול כהה הופיע לנגד עיני וחלף במהירות-עצומה, כאילו נורה מקנה-רובה. הוא השתנה לכל גוני הכחול בעולם, שאליהם הצטרפו, באותה מהירות, ובשינויים בלתי פוסקים, גוונים מקסימים של צבעים אחרים, בעושר מדהים שאין דוגמתו בכלל במציאות.

בראש רשימת הסמים השנויים במחלוקת, נמצא הל.ס.ד. שהשפעתו על החושים ומערכת העצבים היא עזה במיוחד — ושונה מאדם לאדם. עבוד שמרבית המשתמ'י שים בו מדווחים על חדירה לעולמות מופלאים, נודעו גם מקרים של משתמשים שנהרגו עת ניסו לעוף או להלך על המים, בעיקבות איבוד כל קשר למציאות. זהו סיפור של צעירה שעברה את חוויות הל.ס.ד. — והחליטה לוותר על התענוג, לנצח.

בולת עזה של רגשות סוערים, רעשים מבול' בלים וחוקים, וצבעים מתחלפים ומדהימים ביופיים. איבדתי את כושרי לחשוב ולנתח

ה יתה זו חברתי לחדר שעשתה לי היכרות עם הל.ס.ד.
כשהיא נתנה לי את הכדור הורוד ואמ' רה לי שזה ל.ס.ד., הסכמתי ברצון לנסות. קראתי הרבה על הסם בעיתונים, וידעתי שזוהי חתייה מרעישת שאסור להחמיץ או' תה. זכרתי כותרת שראיתי פעם בעיתון אמריקאי: „נסיעה לעולם של חלומות על כנפי מלאכים.“ בלעתי את הכדור, וחשבתי בלבי: „אני מקווה שזה יפעל.“
זה פעל. לאחר שמונה דקות השתנה כל העולם מסביבי. כל מה שהיה במסגרות התחיל לנוע: הדלת זזה, משולש הפך לאלי-גסה והתקרב אלי באוויר. משקופי-החלונות התחילו לרחק ולהתפתל באוויר כמו נחי-שים. התיקרה והקירות נמסו. הצעירים הר' זומים בשטיח שעליו ישבתי גדלו לממדי-נק והתקרבו אלי. הייתי משוכנעת שאני ישדה מלא פרחים בעלי גבעולים גבוהים וקומתי.

„השתגעתי“

פ תאים הרגשתי שאני עומדת כאור מסנור שהכאיב לי, ומיד אחרי זה נפל' תי לתוך חושך עמוק. הרגשתי פחד-מוות. פניה של חברתי נהיו מפחדים. ידיה דמו לכפות של חיית-טרף. גם ידי שלי ניראו לי פתאום מגעילות. הן היו מצופות בקרום מבחיל. זה השפיע עלי כליכך קשה, שמי' הרתי לקום ולחפש סכין. רציתי לחתוך את הקרום המבחיל הזה, להסיר אותו, בקושי הצליחה חברתי לעזור אותי.

הרעשים הבלתי-פוסקים והמבולבלים התי-גברו והתגברו עכשיו, עד שהרגשתי שמוחי עומד להתפוצץ כל שנייה. ואז, ברגע נורא

מה שמסביבי, והפכתי משליטה במצב — נשלטת, זמוזמים, חלשים בהתחלה, ואחר-כך חזקים יותר ויותר, סבבו אותי, עד שהר' גשתי שהם מכסים אותי, ואני כאילו טובי-עת בים רחב ידיים, עם גלים סוערים.

„אני טובעת“
אז, בבת-אחת, בלי שום הקדמה או הדרגתיות, נזרקתי בכוח לתוך מער-

עד סף השיגעון

כ שיקחתי את הכדור מידי חברתי, חשבתי לני בין היתר, שאוכל אחרי זה להשוויץ בפני החברה על מסעות ה' ל.ס.ד. שלי. לא עשיתי זאת. לא היה לי במה להשוויץ. חודשים אחרי זה הייתי עדיין מוועזעת. אינני מוכנה לחזור על החוויה. אני יודע שישנם רבים שלגביהם זה באמת מסע „לארץ חלומות על כנפי מלאכים.“ בשבילי, היה זה מסע לארץ אחרת: ארץ השיגעון. ניצלתי על הסף.